

eller dens Beløb for Fæse, seer jeg ikke rettere, end at de Medlemmer, som ere nærmest interesserede i at faae Endringer gennemførte, maae kunne forene sig om at gjøre Forslag til 2den Behandling, hvorved et Udvalg bliver undværligt.

Winther: Jeg ønsker, at denne Lov maa blive fremmet hurtigst muligt, og naar jeg har talt om Nedsættelsen af et Udvalg, saa har jeg gjort det, fordi jeg troede, at det beriggenem lettest kunde skee, naar Udvalget ikke var altfor stort. — Jeg har begjært Ordet for at indbegaae et Par Bemærkninger og deriblandt en fra den ærede Minister, som sagde, at den foreliggende Opgave ikke kunde løses, Knuden kunde blot overhugges. Det forekommer mig dog, at man ikke kan antage, at den omtalte Grundsætning skulde være bleven slaaet fast i Loven af 10de Marts 1861, naar den var noget saa Ufornuftigt, at den ikke kunde lade sig gennemføre, og jeg har ogsaa nævnt en Lov af 8de Marts 1856, der viser, hvorledes en saadan Fordeling lader sig udføre paa Egne, der ere i forskjellig Grad interesserede i et saadant Foretagende. Jeg troer altsaa, at denne Opgave kan løses; men jeg er enig med den ærede Minister i, at vi ikke skulde gaae for smaaligt tilbærks; vi kunne gjøre det i store Træk, og af det, der er fremkommet idag, forekommer det mig, at naar man ikke vil gaae ind paa at dele Landet i Belter efter Afstanden fra Jernbanen, saaledes som jeg har antydet, vil det Rigtigste være at gaae den Vej, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) angav, nemlig at fordele Byrden paa Amtsrådskredse og da ved Fordelingen tage et saadant Hensyn, at disse sættes istand til at lade visse Fritagelser finde Sted for saadanne Dele af Landet, som aldeles ikke ere interesserede i Jernbaneanlægene. Den ærede Minister sagde tillige, at Grunden, hvorfor han havde lagt denne Byrde paa Hartkornet og ikke tillige havde ladet den falde paa de Næringsdrevende i Egnene, var den, at han vilde lade den falde paa de blivende Dele af Egnene. Det er imidlertid dog bejendt nok, at Haandværkere og andre Næringsdrevende paa Landet udrede en Skat til

Staten af de Eiendomme, som de behoe, og disse Eiendomme have i Almindelighed den vedvarende Charakter, som Ministeren fremhævede; de blive ogsaa tilstede i Egnene, saa at den Indvending, som den ærede Minister gjorde imod den Antydning, der foruden fra Andre ogsaa var kommen fra mig, efter min Mening aldeles ikke er holdbar. — Der er af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (H. Hage) blevet spurgt, om ikke Omkostningerne ved Expropriationskommissionerne ogsaa burde lignedes paa de vedkommende Egne. Det vilde være en ganske ny Bestemmelse, der aldeles ikke indeholdes i Loven af 10de Marts 1861, idet det nemlig der udtrykkelig er bestemt, at det blot er de Grunde og Eiendomme, der for bestandig afstaaes til Jernbanen, hvis Expropriation blive at erstatte af de vedkommende Egne med Halvdelen. Jeg troer derfor ikke, at det er værdt at gaae hen og vanskeliggjøre Sagen ved at bestemme, at man nu tillige skal udfinde disse Omkostninger, som endnu tilbeels ikke engang ere udredede. Der maatte altsaa en ny, senere Vigning til, hvis dette skulde gennemføres i sin fulde Udstrækning. Der er endnu blot een Bemærkning, jeg vil gjøre, og det er den, at, naar jeg har sagt, at jeg var meget tilfreds med, at denne Lov saa tidligt var indbragt af Ministeriet, saa tilføier jeg disse Ord: „Efter den Opfordring, der er kommen til Regjeringen“. Det maa erindres, at denne Opfordring først fremkom, da Jernbaneloven var til 2den Behandling. Da var det nemlig deels en udtrykkelig Betingelse fra Ministeriets egen Midte for at gaae ind paa den Udvidelse, som var foreslaaet af Udvalget, deels raadede Udvalget selv til, at en saadan Lov skulde fremkomme. Det forekommer mig derfor, at jeg har fuld Ret i at sige, at det er meget tidligt efter Opfordringen, at Lovforslaget er fremkommet. Jeg haaber, at denne Sag skal gaae meget let igjennem Thinget, naar der er blevet nedsat et Udvalg, hvori de, der ere meest interesserede i Sagen og tillige have meest Grund til indbyrdes at nære noget afvigende Ansuelser, kunne komme til Enighed og henstille deres Forslag under Et til Thinget.